

Κάποτε ήταν ένας συνηθισμένος άνδρας, γύρω στα 30 ψηλός γυμνασμένος καστανομάλλης με έντονη προσωπικότητα, που όπως κάθε μέρα ξεκίνησε για τη δουλειά του. Επειδή αγαπούσε πολύ το περιβάλλον προσπαθούσε να μη χρησιμοποιεί πολύ το αυτοκίνητο του ώστε να μη μολύνει το περιβάλλον στο οποίο θα ζούσαν οι μελλοντικές γενιές, όπως ο ίδιος πίστευε. Έτσι αποφάσισε να πάρει το λεωφορείο για να πάει στη δουλειά του. Μέχρι να φτάσει στη στάση του λεωφορείου που ήταν απέναντι από τη δουλειά του είχε περάσει περίπου μισή ώρα. Εκείνη τη μέρα είχε πολύ κίνηση στο δρόμο γιατί γινόταν ένας αγώνας λίγα χιλιόμετρα μακριά, με αποτέλεσμα η προσπάθεια κάποιου να περάσει το δρόμο να αποτελεί δύσκολη υπόθεση. Ο ίδιος όμως δεν αγχώθηκε καθόλου παρόλο που έβλεπε τα αυτοκίνητα να τρέχουν γρήγορα σαν να ήταν σε αγώνες ταχύτητας. Ξαφνικά δύο άνδρες άρχισαν να τσακώνονται στο πεζοδρόμιο που βρισκόταν ο άνδρας αυτός, εξαιτίας μιας διαφοράς τους για ένα στοίχημα που αναφερόταν στον αγώνα που επρόκειτο να διεξαχθεί σε λίγο. Ο άνδρας δεν έδωσε σημασία γιατί δεν ήθελε να μπλέξει. Ξαφνικά όμως ο καβγάς εντάθηκε και πάνω στο χαμό...

Ήταν άδικο αυτό που έγινε, δεν έπρεπε να είχε συμβεί είναι η γνωστή φράση που πολλοί λένε <βρέθηκε το λάθος χρόνο στο λάθος τόπο>. Όταν άνθρωποι σαν και αυτόν χάνονται η κοινωνία χάνει ένα σημαντικό μέρος της. Επρόκειτο για έναν άνδρα που σέβονταν τους πάντες γύρω του, αγαπούσε την οικογένεια του, ήταν συνεπής σε όλα και συνείσφερε συνεχώς όπου μπορούσε εθελοντικά.

Από ότι φαίνεται ο τσακωμός αυτός εξελίχθηκε σε έναν τραγικό θάνατο. Ο άνθρωπος αυτός από λάθος των άλλων δύο βρέθηκε στο δρόμο, όπου εκείνη την ώρα περνούσε ένα μεγάλο αμάξι με φοβερή ταχύτητα. Ο οδηγός του αυτοκινήτου προφανώς δεν έφταιγε αλλά τραυματίστηκε σκληρά στην ψυχή του. Μόλις έγινε η σύγκρουση ο οδηγός φρενάρισε αμέσως, αλλά ήταν ήδη αργά... Ο άνθρωπος δέχτηκε μεγάλη δύναμη από το αυτοκίνητο αυτό λόγω της μεγάλης ταχύτητας του. Φυσικά επικράτησε πανικός και όλοι προσπάθησαν να βοηθήσουν. Το ασθενοφόρο δεν άργησε να έρθει και αμέσως ο άνθρωπος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο με πολύ σοβαρούς τραυματισμούς.

Όταν τον εξέτασαν και είδαν τα τραύματά του ήταν σίγουροι πως δε θα μπορούσε να καταφέρει να ζήσει. Ο οδηγός του αυτοκινήτου λόγω του ότι ήταν και αυτός ένας καλός άνθρωπος πήγε μαζί με τον ξένο που είχε χτυπήσει στο νοσοκομείο γιατί ένιωθε ενοχές, σε αντίθεση με τους άλλους δύο, που είχαν ξεκινήσει τον καβγά, οι οποίοι με το που έγινε το ατύχημα εξαφανίστηκαν κατευθείαν γιατί φοβήθηκαν.

Ύστερα από δύο περίπου ώρες ο άνθρωπος αυτός έφυγε από τη ζωή. Στο πλάι του παράλληλα όμως βρισκόταν ο οδηγός του αυτοκινήτου, καθ' όλη τη διάρκεια των εξετάσεων. Όταν ο άνθρωπος πέθανε, ο οδηγός του αυτοκινήτου ένιωθε κάτι να τον ακουμπάει στον ώμο και να του ψιθυρίζει πως δε φταίει ο ίδιος και ότι πρέπει να συνεχίσει κανονικά τη ζωή του. Ο ίδιος πίστευε πως είχε παραισθήσεις λόγω του σοκ που είχε υποστεί. Στη συνέχεια αφού προσπάθησε να ηρεμήσει και αφού ήρθε η οικογένεια του άτυχου νέου αποφάσισε να φύγει και να μη σκέφτεται αρνητικά.

Ο οδηγός, χωρίς να το ξέρει, δεν είχε παραισθήσεις. Όντως κάποιος τον ακούμπησε στον ώμο και του μίλησε παρόλο που ο ίδιος δε κατάφερε να δει ποιος ήταν. Η φωνή που του μίλησε ήταν η σκιά του πλέον νεκρού οδηγού, η οποία ένιωθε μόνη τώρα αφού δεν

άνηκε πουθενά και είχε στενοχωρηθεί πολύ λόγω της ξαφνικής απώλειάς της. Η σκιά λοιπόν αυτή αντί να φύγει και να ταξιδέψει προς τον κόσμο των σκιών αποφάσισε, εξαιτίας του ότι δεν ήξερε τι να κάνει να στοιχειώσει το σώμα κάποιου άλλου προσπαθώντας να τον οδηγήσει στο θάνατο για να εκδικηθεί (οι σκιές δε συμπεριφέρονταν όπως οι άνθρωποι στους οποίους άνηκαν παλιά, όταν ποια δεν είχαν ιδιοκτήτη η συμπεριφορά τους άλλαζε προς το χειρότερο με τάσεις για εκδίκηση συνήθως, εφόσον είχαν χαθεί άδικα).

Η συγκεκριμένη σκιά επέλεξε να στοιχειώσει τον υπεύθυνο για το θάνατο του ιδιοκτήτη της. Λόγω του ότι δύο άνδρες είχαν ξεκινήσει τη διαμάχη εκείνη επέλεξε εκείνον που ξεκίνησε πρώτος τον καβγά. Δεν της ήταν δύσκολο να τον εντοπίσει. Από τη στιγμή που τον βρήκε δεν τον άφηνε να πάει πουθενά μόνος του.

Ο ίδιος δεν είχε καταλάβει ακόμα τι γινόταν όμως καμιά φορά ένιωθε περίεργα, σαν να υπήρχε κάποιος και να τον παρακολουθούσε. Παρόλ'αυτά δεν έδινε σημασία.

Μια μέρα η σκιά αποφάσισε να ξεκινήσει τη δράση της. Ο άνδρας αυτός είχε δουλειά ως μπάρμαν σε ένα μαγαζί μιας κακόφημης περιοχής. Η σκιά λοιπόν τον ακολουθούσε κάθε νύχτα που πήγαινε στη δουλειά, κάνοντας κάθε φορά και κάτι διαφορετικό. Μια φορά καθώς οδηγούσε η σκιά θόλωσε τα τζάμια του αμαξιού του, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να δει για να οδηγήσει. Παραλίγο να σκοτωθεί αλλά η σκιά δεν τον άφησε. Ήθελε να περάσει πολλά πριν τον εκδικηθεί πλήρως. Μια άλλη φορά προσπάθησε να τον τραυματίσει μπαίνοντας στο σώμα μιας γάτας, η οποία του επιτέθηκε και του έκανε γρατζουνιές σε όλο του το σώμα.

Συνέβησαν πολλά περιστατικά που όλα είχαν σκοπό να τον τραυματίσουν. Ώσπου μια βραδιά ο άνδρας ήταν λίγο άρρωστος, παρόλο που πήγε στη δουλειά του, και η σκιά βρήκε την κατάλληλη στιγμή για να επιτεθεί.

Την ώρα που σχολούσε ο άνδρας η σκιά μπήκε στο σώμα ενός άνδρα γυμνασμένου που άνηκε σε μια συμμορία και στήθηκε έξω από την πόρτα του αυτοκινήτου. Όταν ο άνδρας έφτασε στο αμάξι του απαίτησε από τον γυμνασμένο άνδρα να φύγει από μπροστά του. Η σκιά τότε μέσω του εύσωμου άντρα άρχισε να τον σπρώχνει και έτσι ξεκίνησε ένας καβγάς. Η σκιά τότε απομακρύνθηκε από τον γυμνασμένο άντρα, παρόλ'αυτά ο καβγάς συνεχίστηκε. Τότε ένα μέλος της συμμορίας που είδε τον καβγά χωρίς να διστάσει τράβηξε το όπλο του και τον πυροβόλησε.

Ο θάνατός του ήταν ακαριαίος. Δυστυχώς για εκείνον κανείς δεν τον είδε τότε. Ύστερα από κάποιες ώρες τον αντιλήφθηκαν, ήταν όμως ήδη αργά.

Η σκιά μετά από αυτό το γεγονός χάθηκε... Δεν εμφανίστηκε ποτέ στον κόσμο των σκιών. Ίσως ένιωθε ντροπή για αυτό που ήθελε να κάνει ή μεγάλη απογοήτευση για το πως μια μέρα τελείωσε η ζωή της. Κανείς δε θα μάθει ποτέ... Πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας όμως πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε σωστά στους γύρω μας ώστε να μην έχουμε ποτέ προβλήματα με ανώτερα πλάσματα στο μέλλον.